

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

Bryssel den 23 september 2026
(OR. en)

2025/0172(COD)

PE-CONS 44/26

SIMPL 154
ANTICI 160
INDEF 132
MAP 136
CSC 427
ENV 775
COMPET 793
ENT 162
MI 664
CHIMIE 86
CODEC 1245

LAGSTIFTNINGSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om
påskyndade tillståndprocesser för försvarsberedskapsprojekt

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2026/...

av den ...

om påskyndade tillståndprocesser för försvarsberedskapsprojekt

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet², och

¹ EUT C, C/2026/30, 16.1.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2026/30/oj>.

² Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 september 2026 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den

av följande skäl:

- (1) Unionen står inför ett akut och tilltagande hot, vilket understryks i den gemensamma vitboken från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och kommissionen av den 19 mars 2025 om europeisk försvarsberedskap 2030, mot bakgrund av att det åter pågår en fullskalig konflikt i Europa i samband med Rysslands anfallskrig mot Ukraina och annan hybridverksamhet som riktar sig mot unionen och dess medlemsstater. Det är därför absolut nödvändigt att unionen vidtar kraftfulla åtgärder för att stärka sin försvarsberedskap och hela samhällets resiliens. Den europeiska försvarsberedskapen behöver omgående öka och kritiska förmågebrister åtgärdas för att säkerställa att Europa har ett starkt och tillräckligt försvar senast 2030, såsom framhållits av Europeiska rådet.
- (2) Upp- eller utbyggnad av anläggningar och infrastruktur samt verksamhet som rör försvarsberedskap kräver ofta flera ansökningar om relevanta tillstånd och godkännanden. Befintliga tillståndsförfaranden för bedömningar inom olika områden är ofta långdragna och besvärliga, vilket i oproportionerligt hög grad drabbar små midcapföretag och små och medelstora företag. För dessa förfaranden finns för närvarande inte några unionsomfattande bestämmelser om påskyndade processer som är specifikt anpassade för försvarsberedskapsverksamhet, vilket hindrar en skyndsam uppbyggnad av försvarsproduktionen och tillhörande infrastruktur samt verksamhet och investeringar för försvarsberedskap som är avgörande för att möta framväxande säkerhetsbehov.

- (3) Medlemsstaternas tillståndprocesser för försvarsberedskapsprojekt bör effektiviseras, samtidigt som det säkerställs att dessa projekt är säkra och trygga samt överensstämmer med miljökrav, sociala krav, arbetsrättsliga krav och säkerhetskrav i alla skeden av processen. Unionens miljö rätt fastställer gemensamma villkor för innehållet i och processen för nationell tillståndsgivning, vilket säkerställer en hög nivå av miljöskydd och gör det möjligt att utveckla Europas försvarsindustriella kapacitet och värdekedja för råmaterial på ett hållbart och ansvarsfullt sätt, samtidigt som onödiga administrativa förseningar som skulle kunna hindra försvarsberedskapen undviks. Denna förordning undergräver inte några förpliktelser som följer av annan relevant unionslagstiftning.
- (4) Komplexa och långdragna nationella tillståndprocesser, vilka skiljer sig åt från en medlemsstat till en annan, motverkar den investeringssäkerhet, förutsägbarhet och planering som ekonomiska aktörer i hela unionen behöver och som krävs för att effektivt stärka medlemsstaternas försvarsberedskap, samt riskerar att avskräcka innovativa små och medelstora företag och små midcapföretag från att etablera sig eller expandera inom försvarssektorn. Strukturen på och varaktigheten av en tillståndprocess för relevanta projekt kan också variera kraftigt mellan medlemsstaterna. För att säkerställa och påskynda det praktiska genomförandet bör medlemsstaterna därför tillämpa förenklade och förutsägbara tillståndprocesser för försvarsberedskapsprojekt.

- (5) Baserat på prognoser om ett gradvis utnyttjande av de instrument som föreslås inom ramen för ReArm Europe/Beredskap 2030 skulle försvarsinvesteringarna kunna uppgå till minst 800 miljarder EUR under de kommande fyra åren. En sådan investeringsnivå ger också möjlighet att utveckla den europeiska försvarstekniska och försvarsindustriella basen på den inre marknaden genom att konkurrenskraftiga, innovativa och olikartade aktörer på området för försvarsteknik ges möjlighet att på ett effektivt sätt delta i den europeiska försvarstekniska och försvarsindustriella basen, samtidigt som ett rättvist deltagande på försvarsmarknaden, även av små och medelstora företag, säkerställs och unionens och medlemsstaternas normer för sociala förhållanden, arbetsrätt, säkerhet och miljö till fullo efterlevs. Att lagstiftningen förenklas och harmoniseras på ett sätt som ökar effektiviteten, transparensen och ansvarsskyldigheten är därför av avgörande betydelse. Genom att förenkla och anpassa regelverken kan unionen skapa en mer gynnsam miljö för försvarsindustriernas verksamhet, innovation och produktion när det gäller den försvarsförmåga som krävs för att säkerställa europeisk säkerhet och försvarsberedskap.
- (6) Försvarsberedskap bör förstås som medlemsstaternas förmåga att genom en proaktiv och samordnad strategi förutse, förebygga och bemöta sådana försvarsrelaterade kriser som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/81/EG³. Denna strategi inbegriper säkerställande av tillgången till nödvändig försvarsindustriell kapacitet för att förvärva och underhålla de resurser, den förmåga och den infrastruktur som krävs för att effektivt kunna bemöta sådana kriser.

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/81/EG av den 13 juli 2009 om samordning av förfarandena vid tilldelning av vissa kontrakt för byggtreprenader, varor och tjänster av upphandlande myndigheter och enheter på försvars- och säkerhetsområdet och om ändring av direktiven 2004/17/EG och 2004/18/EG (EUT L 216, 20.8.2009, s. 76, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/81/oj>).

- (7) Mot bakgrund av de hinder som identifierats är det lämpligt att vidta extraordinära åtgärder för att påskynda tillståndsprocesserna för försvarsberedskapsprojekt i hela unionen. Sådana åtgärder bör tillämpas på projekt som medlemsstaterna identifierar som försvarsberedskapsprojekt i den mening som avses i denna förordning.
- (8) Försvarsberedskapsprojekt, inbegripet därmed sammanhängande industriella och statliga åtgärder, kan i förekommande fall omfattas av befintliga unionsbestämmelser, inklusive unionens miljölagstiftning, som medger undantag på grund av väsentligt allmänintresse, allmän säkerhet eller krishantering. Medlemsstaterna kan tillämpa sådana undantag när så är lämpligt för försvarsberedskapsverksamhet och försvarsinvesteringar. I detta sammanhang är kompensationsåtgärder eller begränsande åtgärder som kan krävas inom ramen för tillståndsprocessen verktyg som syftar till att säkerställa att de berörda sektorernas intressen värnas på ett proportionerligt sätt för att målet om försvarsberedskap 2030 ska uppnås i tid.
- (9) Även om vissa medlemsstater har vidtagit eller sannolikt kommer att vidta åtgärder för att påskynda sina tillståndsprocesser för projekt på försvarsområdet kan tillvägagångssätten skilja sig åt, vilket kan leda till hinder för den inre marknadens funktion inom försvarssektorn. Sådana skillnader har blivit flaskhalsar för europeiska leveranskedjor som är relevanta för försvarsprodukter. För att den inre marknaden ska fungera är det nödvändigt att fastställa enhetliga regler och tidsfrister för att påskynda tillståndsprocesserna.

- (10) Unionens institutioner kan ge vägledning och ramar, men ansvaret för godkännande och underlättande av de påskyndade tillståndprocesserna ligger främst hos medlemsstaterna. Medlemsstaterna är bäst lämpade att genomföra ändringar som är anpassade till deras specifika administrativa och regleringsmässiga miljö.
- (11) Det finns ett brådskande behov av att förenkla och påskynda tillståndprocesserna för försvarsberedskapsprojekt, samtidigt som det säkerställs att dessa processer är tillgängliga för midcap-bolag, små midcapföretag och små och medelstora företag som bidrar till utvecklingen av ny och framväxande försvarsteknik.
- (12) Vid kriser i leveranskedjan kan osäkerhet fördröja beslut och investeringsplanering. Medlemsstaterna uppmanas att utbyta relevant information om risker och flaskhalsar i leveranskedjan genom etablerade unionsramar för försvarssamarbete för att stödja en effektiv resursfördelning och stärka unionens försvarsberedskap, i full överensstämmelse med nationella säkerhets- och konfidentialitetskrav.
- (13) För att ta itu med de utmaningar som identifierats är det viktigt att ekonomiska aktörer som är verksamma på försvarsområdet drar nytta av regler som visat sig vara effektiva när det gäller att förenkla de industriella tillståndprocesserna och korta ner fristerna för tillståndsgivning för försvarsindustriverksamhet, bland annat för uppförande av nya anläggningar och tillhörande infrastruktur, utbyggnad av befintliga anläggningar, inrättande av provningsanläggningar, utbildning, certifiering samt forskning och utveckling, inbegripet framtagning av prototyper och tekniköverföring, samtidigt som befintliga tillämpliga bestämmelser vidareutvecklas och breddas.

- (14) För att säkerställa att en förenklad tillståndprocess omfattar hela försvarsvärdekedjan bör begreppet försvarsindustri inte bara omfatta företag som tillverkar försvarsrelaterade produkter i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/43/EG⁴, utan även företag som tillhandahåller tjänster som har ett direkt samband med dessa produkter. För att ta itu med de största flaskhalsarna för försvarsinvesteringar bör tillståndprocessen enligt denna förordning dessutom omfatta alla relevanta tillstånd, inbegripet godkännanden eller licenser som krävs för att bygga, utvidga, omvandla och driva försvarsberedskapsprojekt eller för att anpassa anläggningar, utrustning eller verksamhet för tillverkning av försvarsprodukter eller försvarskomponenter eller för annan verksamhet som ingår i ett försvarsberedskapsprojekt. Att samla beviljandet av sådana tillstånd i ett enda samordnat och tidsbundet förfarande, från bekräftelsen på huruvida ansökan om tillstånd är fullständig till underrättelsen om övergripande beslut från den gemensamma kontaktpunkten, minskar fragmenteringen, förkortar tidsfristerna för förfarandet och ökar rättssäkerheten.

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/43/EG av den 6 maj 2009 om förenkling av villkoren för överföring av försvarsrelaterade produkter inom gemenskapen (EUT L 146, 10.6.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/43/oj>).

- (15) Efterlevnad av unionsrätten, bland annat när det gäller avfallshantering samt skydd av vatten, luft, ekosystem, livsmiljöer, arkeologiska fyndplatser och biologisk mångfald, är en integrerad del av tillståndsförfaranden, även för försvarssektorn. Sådana regler är en nödvändig skyddsåtgärd för att säkerställa att negativ påverkan förhindras eller minimeras. För att säkerställa att tillståndprocesserna för försvarsberedskapsprojekt är förutsägbara och handläggs skyndsamt bör dock alla möjligheter att förenkla de bedömningar och tillstånd som krävs, utan att sänka nivån på exempelvis miljöskyddet, förverkligas. I detta avseende bör de nödvändiga bedömningarna kombineras så att onödig överlappning undviks.
- (16) Varje medlemsstat bör, mot bakgrund av sin förvaltningsstruktur och sina behov avseende försvar och nationell säkerhet, vid mottagandet av en fullständig ansökan om tillstånd avgöra huruvida ett projekt som är beläget på dess territorium ska betraktas som ett försvarsberedskapsprojekt.
- (17) Medlemsstaterna bör säkerställa att de tillstånds- och bedömningsförfaranden som krävs enligt nationell rätt organiseras på ett samordnat sätt som kompletterar de förfaranden som krävs enligt unionsrätten, så att överlappningar, dubbelarbete och onödiga administrativa förseningar undviks, samtidigt som en hög miljöskyddsnivå upprätthålls.

- (18) För att värna förtroendet för förenklingen av administrativa processer, de påskyndade förfarandena och den inre marknaden är det viktigt att de gemensamma kontaktpunkterna och alla behöriga nationella myndigheter som deltar i tillståndprocessen är opartiska och upprätthåller principerna om rättvis konkurrens, transparens i beslutsfattandet, offentliggörande av icke-konfidentiell statistik om tillståndsbeslut och icke-diskriminering, bland annat när det gäller tillträde för små och medelstora företag och företag av alla storlekar i hela unionen.
- (19) För att underlätta en effektiv och snabb handläggning av ansökningar om tillstånd som rör försvarsberedskapsverksamhet och ökad försvarsproduktion bör medlemsstaterna säkerställa att de behöriga nationella myndigheterna tillämpar påskyndade förfaranden. Dessa myndigheter bör tillhandahålla en så snabb rättslig handläggning som möjligt av sådana ansökningar om tillstånd så att försvarsberedskapsbehoven skyndsamt kan tillgodoses.
- (20) Inrättandet av en gemensam kontaktpunkt för ansökningar om tillstånd som rör försvarsverksamhet syftar till att förenkla kommunikationen, klargöra ansvarsfördelningen, minska de administrativa bördorna och ytterligare påskynda tillståndprocessen med tydliga och rättsligt bindande tidsfrister och därigenom tillhandahålla en effektiv väg fram för försvarsrelaterade ansökningar. Att säkerställa att ansökningarna om tillstånd behandlas skyndsamt innebär också en trygghet för investerarna eftersom investeringsriskerna i samband med långdragna förfaranden begränsas.

- (21) Om det är nödvändigt för att återspegla medlemsstaternas decentraliserade förvaltningsstruktur bör de kunna välja om de ska inrätta eller utse sina gemensamma kontaktpunkter på lokal, regional eller nationell nivå eller på någon annan relevant administrativ nivå. Medlemsstaterna bör säkerställa att effektiva samordningsmekanismer inrättas och att den gemensamma kontaktpunkten fungerar som enda kontaktpunkt för varje projekt. Dessutom bör de berörda behöriga myndigheterna specificera och för den gemensamma kontaktpunkten tillgängliggöra kraven och omfattningen på den information som begärs av en projektägare innan tillståndprocessen inleds. Den gemensamma kontaktpunkten bör ansvara för att vidarebefordra denna information till projektägaren. Projektägare bör före och under tillståndprocessen kunna interagera med en gemensam kontaktpunkt som ansvarar för att underlätta och samordna hela tillståndprocessen. Det bör vara upp till medlemsstaterna att i enlighet med nationell rätt besluta huruvida en gemensam kontaktpunkt kan fungera som behörig myndighet och utfärda övergripande beslut. För att medlemsstaterna ska kunna säkerställa ett effektivt genomförande av sina skyldigheter bör de förse sina gemensamma kontaktpunkter samt varje myndighet som deltar i tillståndprocessen med tillräcklig personal och tillräckliga resurser.

- (22) För att de gemensamma kontaktpunkterna snabbare ska nå full operativ kapacitet är det viktigt att medlemsstaterna i möjligaste mån utnyttjar eventuell komplementaritet med befintliga gemensamma kontaktpunkter, till exempel sådana som inrättats enligt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2024/1735⁵ eller (EU) 2024/1252⁶.
- (23) Medlemsstaterna bör tillhandahålla nödvändigt administrativt stöd till försvarsberedskapsprojekt som är belägna på deras territorium för att underlätta ett snabbt och effektivt genomförande av dessa. Det är viktigt att garantera att projektägare behandlas på samma sätt oavsett i vilken medlemsstat de är etablerade. Det är dessutom viktigt att ägna särskild uppmärksamhet åt behoven hos små och medelstora företag och midcap-bolag, som ofta har högre efterlevnadskostnader och begränsad administrativ kapacitet. I detta syfte bör den gemensamma kontaktpunkten tillhandahålla skräddarsydd vägledning och tidig rådgivning till små och medelstora företag, midcap-bolag och små midcapföretag. Sådant stöd kan innefatta hjälpcentraler, harmoniserade mallar och digitala verktyg som erbjuder tydlig vägledning om dokumentations- och efterlevnadskrav och stöd under hela tillståndsprocessen, så att mindre aktörer kan delta på ett effektivt sätt och utan oproportionerligt stor administrativ börda.

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1735 av den 13 juni 2024 om inrättande av en åtgärdsram för att stärka Europas ekosystem för tillverkning av nettonollteknik och om ändring av förordning (EU) 2018/1724 (EUT L, 2024/1735, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj>).

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1252 av den 11 april 2024 om inrättande av en ram för säkerställande av trygg och hållbar försörjning av kritiska råmaterial och om ändring av förordningarna (EU) nr 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 och (EU) 2019/1020 (EUT L, 2024/1252, 3.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1252/oj>).

- (24) De gemensamma kontaktpunkterna bör samla in, behandla och rapportera relevant information på ett konsekvent och tidseffektivt sätt. För transparensens, efterhandsövervakningens och jämförbarhetens skull över hela unionen och för att främja ett konsekvent och effektivt genomförande av denna förordning bör medlemsstaterna årligen lämna in en statistisk rapport till kommissionen om tillämpningen av denna förordning som anger det totala antalet ansökningar om tillstånd som bifallits, inbegripet de som bifallits genom tyst godkännande, i enlighet med de förfaranden som fastställs i denna förordning. För att bedöma om de förfaranden som fastställs i denna förordning effektivt bidrar till dess mål bör kommissionen regelbundet utvärdera genomförandet av denna förordning, särskilt när det gäller tidsfristerna för tillståndprocesserna, små och medelstora företags deltagande i försvarsberedskapsprojekt och mekanismen för tyst godkännande.
- (25) Transparens och lika tillgång till information är avgörande för ett effektivt genomförande av tillståndprocesser. Alla projektägare, oavsett etableringsmedlemsstat, bör ha tillgång till centraliserad, lättillgänglig information online, i den mån ett sådant offentliggörande inte äventyrar nationell säkerhet och med vederbörlig hänsyn till konfidentialitetskrav. Denna information bör innehålla uppgifter om gemensamma kontaktpunkter, tillståndprocesser, tvistlösningsmekanismer, finansierings- och investeringstjänster samt tillgängliga finansieringsinstrument på unionsnivå eller nationell nivå.

- (26) Medlemsstaterna bör säkerställa digitalt utbyte mellan projektägaren, den gemensamma kontaktpunkten och behöriga myndigheter, inbegripet i förekommande fall via en interoperabel portal, för att underlätta elektroniskt inlämnande av handlingar och, om möjligt, vidareutnyttjande av information som redan lämnats in enligt andra unionsförfaranden eller nationella förfaranden.
- (27) Kommissionen bör på begäran av en medlemsstat erbjuda stöd för kapacitetsuppbyggnad till den gemensamma kontaktpunkten, inbegripet tekniskt stöd, utbildning, övervakning och utvärdering, i syfte att utveckla och stärka de kompetenser, processer och resurser som de gemensamma kontaktpunkterna behöver utveckla för tillämpningen av denna förordning. Kommissionen bör göra sitt yttersta för att prioritera sådana begäranden. Sådant stöd omfattas av stödåtgärderna enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2025/2643⁷.
- (28) För att skapa klarhet om tillståndsstatusen för försvarsberedskapsprojekt och för att begränsa effekterna av eventuellt rättegångsmissbruk, utan att för den skull motverka effektiv rättslig prövning, bör alla tvister avseende tillståndprocessen lösas skyndsamt. Därför bör försvarsberedskapsprojekt behandlas som brådskande i alla administrativa och rättsliga förfaranden samt tvistlösningsförfaranden som rör sådana projekt, i den utsträckning brådskande förfaranden föreskrivs i nationell rätt.

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2025/2643 av den 16 december 2025 om inrättande av programmet för europeisk försvarsindustri och en ram med åtgärder för snabb tillgång till och leverans av försvarsprodukter (Edip-förordningen) (EUT L, 2025/2643, 29.12.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/2643/oj>).

- (29) För att ge projektägare och andra investerare den trygghet och klarhet som krävs för att öka utvecklingen av försvarsberedskapsprojekt bör medlemsstaterna säkerställa att tillståndsprocessen för sådana projekt inte överskrider fastställda tidsfrister. I denna förordning fastställs en standardtidsfrist på 42 arbetsdagar för tillståndsprocessen, och det föreskrivs flexibilitet för att förlänga den tidsfristen i vissa fall. För att undvika omotiverade förseningar bör möjligheten att förlänga den tidsfristen begränsas till de exceptionella omständigheter som anges i denna förordning. Varje förlängning av tillståndsprocessen bör grundas på tydligt identifierade och vederbörligen motiverade skäl. Den gemensamma kontaktpunkten bör tillhandahålla en underbyggd förklaring som visar att exceptionella omständigheter föreligger och att det krävs ytterligare tid för att slutföra de återstående bedömningarna. Projektägaren bör underrättas om skälen till förlängningen och det förväntade datumet för det övergripande beslutet skriftligen i god tid och på ett transparent sätt.
- (30) Tillståndsprocessen bör inledas när den gemensamma kontaktpunkten underrättar projektägaren om att den mottagna ansökan om tillstånd är fullständig och avslutas när den gemensamma kontaktpunkten underrättar projektägaren om det övergripande beslutet.

- (31) Om en miljökonsekvensbeskrivning eller andra bedömningar krävs enligt unionsrätten eller nationell rätt som en del av en tillståndprocess bör en ansökan om tillstånd, vid tillämpningen av denna förordning, endast anses vara fullständig om en miljökonsekvensbeskrivning eller andra bedömningar har tillhandahållits av projektägaren. I förekommande fall bör de behöriga nationella myndigheterna fullgöra sina bedömningsskyldigheter, inbegripet sådana som följer av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU⁸, särskilt artikel 1,2 g iii, iv och v i, eller andra bedömningar som krävs enligt unionsrätten eller nationell rätt, innan tillståndprocessen avslutas. Dessutom bör den kombinerade bedömning som avses i denna förordning utföras på ett sätt som inte leder till att de tidsfrister som fastställs i denna förordning förlängs.

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EUT L 26, 28.1.2012, s.1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2011/92/oj>).

- (32) Om projektägaren vid utgången av de tidsfrister som föreskrivs i denna förordning inte har informerats om utfallet av tillståndprocessen bör de berörda tillstånden anses ha beviljats och projektägaren anses ha fått tillstånd att genomföra försvarsberedskapsprojektet. Den gemensamma kontaktpunkten bör informera projektägaren inom åtta arbetsdagar från det tysta godkännandet och, i förekommande fall, ange de villkor och krav som dessa tillstånd omfattas av, i enlighet med tillämplig unionsrätt eller nationell rätt. Ett sådant tyst godkännande påverkar inte medlemsstaternas skyldigheter att utföra undersökningar i enskilda fall, bedömningsförfaranden eller offentliga samråd, vilka ska genomföras i enlighet med unionsrätten eller nationell rätt. Medlemsstaterna bör kunna avvika från den allmänna regeln genom att tillåta behöriga myndigheter att inte tillämpa tyst godkännande på en specifik ansökan om tillstånd om den behöriga myndigheten på grundval av vederbörligen underbyggda och verifierbara bevis kan visa att det specifika projektet utgör en allvarlig risk för människors hälsa eller nationell säkerhet. Risker för människors hälsa kan också omfatta risker till följd av miljöpåverkan. Eventuella undantag bör begränsas till vad som är absolut nödvändigt för att hantera den identifierade risken.
- (33) Denna förordning påverkar inte, i relevanta fall, de skyldigheter som följer av internationell rätt.

- (34) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att föreskriva förenklade och påskyndade tillståndprocesser i medlemsstaterna för försvarsberedskapsprojekt, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, eftersom skillnader i lagstiftningen för att påskynda tillståndprocesser för försvarsindustrin skulle leda till hinder för den inre marknadens funktion inom försvarssektorn, utan snarare, på grund av behovet av harmoniserade unionsomfattande bestämmelser, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (35) Denna förordning påverkar inte medlemsstaternas ansvar att skydda nationell säkerhet och den särskilda karaktären hos vissa medlemsstaters säkerhets- och försvarspolitik. Nationell säkerhet är även i fortsättningen varje medlemsstats eget ansvar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs gemensamma regler för påskyndade tillståndprocesser för försvarsberedskapsprojekt.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *försvarsberedskapsprojekt*: ett antal verksamheter, investeringar och åtgärder som syftar till att stärka en medlemsstats försvarsberedskap eller flera medlemsstaters försvarsberedskap gemensamt, inbegripet genom utveckling eller modernisering av försvarsindustrin.
2. *försvarsindustri*: alla företag som är verksamma inom forskning, utveckling, produktion, tillverkning eller leverans avseende försvarsrelaterade produkter enligt definitionen i artikel 3.1 i direktiv 2009/43/EG eller inom tillhandahållande av tjänster som direkt hänförs till dessa produkter under hela deras livslängd.
3. *försvarsberedskap*: en eller flera medlemsstaters beredskap att förutse, förebygga eller bemöta en kris enligt definitionen i artikel 1.10 i direktiv 2009/81/EG som rör försvaret.

4. *midcap-bolag*: midcap-bolag enligt definitionen i artikel 2.15 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/697⁹.
5. *små midcapföretag*: små midcapföretag enligt definitionen i bilagan till kommissionens rekommendation (EU) 2025/1099¹⁰.
6. *små och medelstora företag*: små och medelstora företag enligt definitionen i artikel 2 i bilagan till kommissionens rekommendation 2003/361/EG¹¹.
7. *tillståndsprocess*: en process som omfattar alla relevanta tillstånd, inbegripet godkännanden och licenser, som krävs för att bygga, utvidga, omvandla och driva försvarsberedskapsprojekt eller för att anpassa anläggningar, utrustning eller verksamhet för ett försvarsberedskapsprojekt samt alla nödvändiga administrativa steg, från bekräftelsen om att ansökan om tillstånd är fullständig till underrättelsen om övergripande beslut avseende utfallet av processen från den berörda gemensamma kontaktpunkten.

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/697 av den 29 april 2021 om inrättande av Europeiska försvarsfonden och om upphävande av förordning (EU) 2018/1092 (EUT L 170, 12.5.2021, s. 149, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/697/oj>).

¹⁰ Kommissionens rekommendation (EU) 2025/1099 av den 21 maj 2025 om definition av små midcapföretag (EUT L, 2025/1099, 28.5.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1099/oj>).

¹¹ Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj>).

8. *projektägare*: ett företag eller ett konsortium av företag som utvecklar ett försvarsberedskapsprojekt.
9. övergripande beslut: beslut av behöriga myndigheter där det avgörs om en projektägare ska få tillstånd att genomföra ett försvarsberedskapsprojekt, utan att det påverkar ett beslut som fattas inom ramen för ett överklagandeförfarande.

Artikel 3

Betecknande som försvarsberedskapsprojekt

Medlemsstaterna ska avgöra vilka projekt som ska betraktas som försvarsberedskapsprojekt enligt denna förordning.

Artikel 4

Gemensam kontaktpunkt

1. Senast den ... [3 månader efter dagen då denna förordning träder i kraft] ska varje medlemsstat inrätta eller utse en myndighet till gemensam kontaktpunkt på relevant administrativ nivå. Den gemensamma kontaktpunkten ska fungera som enda kontaktpunkt för ett försvarsberedskapsprojekt.

2. En medlemsstat får inrätta eller utse mer än en gemensam kontaktpunkt enligt punkt 1 om det är nödvändigt för att återspegla dess decentraliserade förvaltningsstruktur. Den medlemsstaten ska säkerställa att effektiva samordningsmekanismer inrättas och att de tillhandahåller verktyg för att hjälpa projektägare att identifiera den lämpliga gemensamma kontaktpunkten för ett försvarsberedskapsprojekt och att den gemensamma kontaktpunkten fungerar som enda kontaktpunkt för projektet.
3. Den gemensamma kontaktpunkten ska ansvara för att underlätta och samordna tillståndsprocessen och för att tillhandahålla information om förenkling av de administrativa processerna i enlighet med artikel 5, inklusive information till projektägaren om när en ansökan anses fullständig i enlighet med artikel 7.1. På projektägarens begäran ska den gemensamma kontaktpunkten, före ansökan om tillstånd, också tillhandahålla information om tillståndsprocessen, inbegripet den dokumentation som ska lämnas in som en del av ansökan och de krav enligt vilka ett projekt kan betraktas som ett försvarsberedskapsprojekt enligt denna förordning. Tillhandahållandet av sådan information ska inte föregripa de behöriga myndigheternas beslut för att avgöra om ett projekt kan betraktas som ett försvarsberedskapsprojekt.
4. Som enda kontaktpunkt för projektägaren under tillståndsprocessen för ett försvarsberedskapsprojekt ska den gemensamma kontaktpunkten samordna och underlätta inlämnandet av alla relevanta handlingar och all relevant information och underrätta projektägaren om det övergripande beslutet. Om medlemsstaterna så föreskriver får den gemensamma kontaktpunkten också fungera som en behörig myndighet och utfärda övergripande beslut.

5. Projektägare ska ha rätt att lämna in handlingar som är relevanta för tillståndprocessen i elektronisk form. Medlemsstaterna ska säkerställa digitalt utbyte, i förekommande fall via en interoperabel portal, av dokumentation mellan den behöriga myndigheten, den gemensamma kontaktpunkten och projektägarna.
6. De behöriga myndigheterna ska, under samordning av den gemensamma kontaktpunkten, säkerställa att alla relevanta studier som genomförts eller tillstånd eller godkännanden som utfärdats för ett visst projekt och för projektägare beaktas och att inga upprepade studier, tillstånd eller godkännanden krävs, såvida inte annat krävs enligt unionsrätten eller nationell rätt.
7. Medlemsstaterna ska säkerställa att den gemensamma kontaktpunkten och alla behöriga myndigheter som ansvarar för något steg i tillståndprocesserna, inklusive alla processuella steg, har tillräckligt med kvalificerad personal och tillräckliga ekonomiska, tekniska och digitala resurser, även, i tillämpliga fall, för fortbildning och omskolning, för att effektivt kunna utföra sina uppgifter inom ramen för denna förordning.
8. De behöriga myndigheter som deltar i tillståndprocessen och andra berörda myndigheter ska specificera och för den gemensamma kontaktpunkten tillgängliggöra kraven och all den information som begärs av en projektägare innan tillståndprocessen inleds.

9. På begäran av en medlemsstat ska kommissionen bistå myndigheterna i den medlemsstaten med kapacitetsuppbyggnad till stöd för genomförandet av denna förordning, särskilt med tekniskt stöd när det gäller att inrätta eller driva en gemensam kontaktpunkt och en interoperabel portal. Kommissionen ska göra sitt yttersta för att prioritera sådana begäranden.
10. Om ett försvarsberedskapsprojekt är gränsöverskridande inom unionen ska de berörda medlemsstaterna säkerställa samordning och utbyte av information i rätt tid, utan att det påverkar nationella säkerhets- och konfidentialitetskrav.

Artikel 5

Tillgång till information online

Medlemsstaterna ska ge allmänheten tillgång till följande information om tillståndsprocesser som är relevanta för försvarsberedskapsprojekt, online och på ett centraliserat och lättillgängligt sätt, i den mån ett sådant offentliggörande inte äventyrar nationell säkerhet och med vederbörlig hänsyn till konfidentialitetskrav:

- a) De gemensamma kontaktpunkter som avses i artikel 4.1.
- b) Tillståndsprocessen, inbegripet information om tvistlösning avseende tillståndsprocessen och, i tillämpliga fall, om alternativa tvistlösningsmekanismer, om sådana förfaranden föreskrivs i nationell rätt.

- c) Finansierings- och investeringstjänster för försvarsberedskapsprojekt.
- d) Finansieringsmöjligheter på unionsnivå och medlemsstatsnivå för försvarsberedskapsprojekt.
- e) Företagsstödttjänster för försvarsberedskapsprojekt, vilket innefattar men inte är begränsat till stödttjänster avseende deklaration av bolagsskatt, lokal skattelagstiftning eller, i relevanta fall och i enlighet med nationell praxis, arbetsrätt.
- f) Vägledning och mallar för standardiserade ansökningar om tillstånd, om sådana finns.

Artikel 6

Påskyndat genomförande

Medlemsstaterna ska tillhandahålla administrativt stöd till försvarsberedskapsprojekt som är belägna på deras territorium, med särskilt fokus på små och medelstora företag och midcap-bolag, inbegripet små midcapföretag, som deltar i dessa projekt, genom att bland annat tillhandahålla

- a) stöd avseende efterlevnad av tillämpliga administrativa skyldigheter och rapporteringsskyldigheter, bland annat enligt unionslagstiftning och nationell lagstiftning om hälsa, miljö, säkerhet, sociala frågor och arbete, i relevanta fall,
- b) stöd till projektägare för att informera allmänheten om projektet,
- c) stöd till projektägare under hela tillståndprocessen,
- d) samordning och stöd till projektägare för försvarsberedskapsprojekt med en gränsöverskridande dimension.

Artikel 7

Kontroll av huruvida ansökan om tillstånd är fullständig

1. Senast 14 arbetsdagar efter mottagandet av ansökan om tillstånd ska den gemensamma kontaktpunkten informera sökanden om huruvida denna förordning är tillämplig och bekräfta huruvida den mottagna ansökan om tillstånd är fullständig.
2. Om det under den period som avses i punkt 1 fastställs att information saknas i ansökan om tillstånd ska den gemensamma kontaktpunkten begära att projektägaren lämnar in den information som saknas och ange vilken information som saknas.

Om den inlämnade ansökan om tillstånd anses vara ofullständig en andra gång får den gemensamma kontaktpunkten, inom 10 arbetsdagar från det andra inlämnandet, framställa en andra och slutlig begäran om information. Den gemensamma kontaktpunkten får inte begära information på områden som inte omfattas av den första begäran om information och får endast begära in ytterligare underlag för att komplettera den information som den har konstaterat saknas. Om den inlämnade ansökan om tillstånd anses vara ofullständig en tredje gång ska förfarandet enligt denna förordning anses vara avslutat.

3. Om en miljökonsekvensbeskrivning eller andra bedömningar krävs som en del av ansökan om tillstånd ska en ansökan om tillstånd vid tillämpningen av denna förordning anses vara fullständig först när den del av dessa bedömningar som är projektägarens ansvar har utförts och inkluderats i ansökan om tillstånd.

4. Det datum då den gemensamma kontaktpunkten underrättar projektägaren om att den har mottagit en fullständig ansökan om tillstånd ska vara startpunkten för tillståndsprocessen.

Artikel 8

Tillståndsprocessens varaktighet

1. Tillståndsprocessen, inbegripet beviljandet av det relevanta tillståndet, får inte överstiga 42 arbetsdagar från det datum då den gemensamma kontaktpunkten underrättar projektägaren om att den har mottagit en fullständig ansökan om tillstånd i enlighet med artikel 7.1 och 7.4.
2. Den gemensamma kontaktpunkten ska, i nära samarbete med de behöriga myndigheterna, utarbeta en tidsplan för tillståndsprocessen och dela denna tidsplan med projektägaren när tillståndsprocessen inleds.
3. Om ett försvarsberedskapsprojekt inbegriper en ändring eller utbyggnad av en befintlig anläggning som redan godkänts enligt nationell rätt, ska den behöriga myndigheten avgöra om ändringen kräver ett nytt eller uppdaterat tillstånd eller om den kan genomföras inom ramen för det befintliga godkännandet, förutsatt att miljö-, hälso- och säkerhetsnormer inte påverkas.

4. Om ett försvarsberedskapsprojekt kräver att flera anläggningar eller enheter uppförs, antingen på en plats eller på flera platser, får projektägaren i samförstånd med den gemensamma kontaktpunkten dela upp projektet i flera mindre projekt i syfte att iaktta tillämpliga tidsfrister. För sådana uppdelade projekt förblir startdatumet för tillståndprocessen för alla projekt det datum då den gemensamma kontaktpunkten underrättar projektägaren om att den har mottagit en fullständig ansökan om tillstånd i enlighet med artikel 7.1 och 7.4.
5. Genom undantag från punkt 1 och efter en bedömning i varje enskilt fall får den behöriga myndigheten förlänga den tidsfrist som avses i punkt 1 två gånger, upp till högst 60 arbetsdagar, om
 - a) projektets exceptionella karaktär, komplexitet, plats eller storlek kräver det, eller
 - b) försvarsberedskapsprojektet medför exceptionella risker för arbetstagares eller allmänhetens hälsa och säkerhet eller en exceptionell miljörisk, och ytterligare tid krävs för att på ett lämpligt sätt bedöma dessa risker.

I de fall som avses i första stycket får tillståndprocessens totala varaktighet inte överstiga 102 arbetsdagar.

6. Den gemensamma kontaktpunkten ska skriftligen underrätta projektägaren om varje förlängning av den tidsfrist som avses i punkt 1 inom rimlig tid före utgången av den tidsfristen. Underrättelsen ska innehålla en underbyggd förklaring av skälen till förlängningen och det förväntade datumet för det övergripande beslutet.

7. De tidsfrister som anges i denna artikel för någon av tillståndprocesserna ska inte påverka tillämpningen av eventuella kortare tidsfrister som fastställs av medlemsstaterna.
8. Om den gemensamma kontaktpunkten inte informerar projektägaren om utfallet av tillståndprocessen inom den tidsfrist som anges i punkt 1 eller, i tillämpliga fall, den förlängda tidsfristen, i enlighet med punkt 5, ska de tillstånd som omfattas av ansökan anses vara beviljade.
9. Om tillstånd anses ha beviljats enligt punkt 8 ska den gemensamma kontaktpunkten inom åtta arbetsdagar från utgången av de tidsfrister som fastställs enligt punkterna 1 och 5 informera projektägaren om detta och, i förekommande fall, ange de villkor och krav som dessa tillstånd omfattas av, i enlighet med tillämplig unionsrätt eller nationell rätt. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillstånd som anses ha beviljats enligt punkt 8 kan bestridas av berörda parter.
10. Genom undantag från punkt 8 får medlemsstaterna i nationell lagstiftning som antagits senast ... [12 månader efter dagen då denna förordning träder i kraft] föreskriva att tyst godkännande i enlighet med punkt 8 inte ska tillämpas i strikt begränsade och exceptionella fall. Ett beslut om att inte tillämpa tyst godkännande ska fattas endast efter en bedömning i varje enskilt fall, om den behöriga myndigheten på grundval av vederbörligen underbyggda och verifierbara bevis visar att det specifika projektet utgör en allvarlig risk för människors hälsa eller nationell säkerhet.

Varje undantag ska begränsas till vad som är absolut nödvändigt för att hantera den identifierade risken. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om antagandet av sådan nationell lagstiftning utan onödigt dröjsmål och senast en månad innan den blir tillämplig. Ett beslut om att inte tillämpa tyst godkännande på en enskild ansökan om tillstånd ska inte påverka de tidsfrister som anges i punkterna 1 och 5 och ska antas och meddelas projektägaren före utgången av de tidsfrister som anges där. Det ska innehålla en detaljerad, evidensbaserad motivering som visar att villkoren i denna punkt är uppfyllda.

Artikel 9

Planering

1. Nationella, regionala och lokala myndigheter som ansvarar för utarbetandet av planer, inbegripet avseende zonindelning, fysisk planering och markanvändning, ska, när så är lämpligt, i sådana planer inkludera bestämmelser om utveckling av försvarsberedskapsprojekt och nödvändig infrastruktur. För att underlätta utvecklingen av försvarsberedskapsprojekt ska medlemsstaterna säkerställa att relevanta icke-konfidentiella uppgifter om fysisk planering är tillgängliga online i enlighet med artikel 5 samt tillämplig unionsrätt och nationell rätt.

2. Om planerna innehåller bestämmelser om utveckling av försvarsberedskapsprojekt och erforderlig infrastruktur för dessa, och om de omfattas av en bedömning enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG¹² och enligt artikel 6 i rådets direktiv 92/43/EEG¹³, ska dessa bedömningar kombineras. I tillämpliga fall ska denna kombinerade bedömning även omfatta påverkan på potentiellt berörda vattenförekomster i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG¹⁴.

Om berörda medlemsstater är skyldiga att bedöma påverkan av befintliga och framtida verksamheter på den marina miljön, däribland samspelet mellan land och hav, i den mening som avses i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/89/EU¹⁵, ska den kombinerade bedömningen även omfatta den påverkan. Att bedömningarna kombineras i enlighet med denna punkt får inte påverka deras innehåll eller kvalitet. Den kombinerade bedömningen ska utföras på ett sätt som inte leder till att de tidsfrister som fastställs i denna förordning förlängs.

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan (EGT L 197, 21.7.2001, s. 30).
ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/42/oj>.

¹³ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj>).

¹⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2000/60/oj>).

¹⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/89/EU av den 23 juli 2014 om upprättandet av en ram för havsplanering (EUT L 257, 28.8.2014, s. 135, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/89/oj>).

Artikel 10

Prioritetsstatus för försvarsberedskapsprojekt

Alla tvistlösningsförfaranden, rättstvister, överklaganden och rättsmedel samt alla administrativa förfaranden i samband med försvarsberedskapsprojekt inför nationella domstolar, rättsliga instanser, organ eller nämnder, inbegripet med avseende på medling eller skiljeförfaranden, om sådana finns i nationell rätt, ska behandlas som brådskande, om och i den utsträckning det i nationell rätt avseende relevanta tillståndprocesser föreskrivs brådskande förfaranden och förutsatt att tillämplig rätt till försvar av individer eller lokala samhällen och deras rätt till ett effektivt rättsmedel respekteras. Projektägare ska i tillämpliga fall delta i ett sådant brådskande förfarande.

Artikel 11

Tillämplighet för Uneces konventioner

Denna förordning påverkar inte, i relevanta fall, skyldigheterna enligt Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas (Unece) konvention om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor, som undertecknades i Århus den 25 juni 1998, och enligt Uneces konvention om miljökonsekvensbeskrivningar i ett gränsöverskridande sammanhang, som undertecknades i Esbo den 25 februari 1991, och dess protokoll om strategiska miljöbedömningar, som undertecknades i Kyjiv den 21 maj 2003.

Artikel 12

Övervakning och rapportering

1. Varje medlemsstat ska årligen lämna in en statistisk rapport till kommissionen om tillämpningen av denna förordning, inbegripet det totala antalet ansökningar om tillstånd som bifallits, inbegripet de som bifallits genom tyst godkännande, i enlighet med de förfaranden som fastställs i denna förordning.
2. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om särskilda åtgärder som antas för att främja och underlätta små och medelstora företags deltagande i försvarsberedskapsprojekt i enlighet med artikel 6.
3. Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna bedöma de gemensamma kontaktpunkternas resultat, på grundval av de uppgifter som rapporteras enligt punkt 1. Kommissionen ska offentliggöra de aggregerade resultat som avses i punkt 1 online, utan att det äventyrar skyddet av känslig information som är relevant för nationell säkerhet och konfidentialitetskrav.

Artikel 13
Översyn och utvärdering

1. Senast den 31 december 2028 och vart fjärde år därefter ska kommissionen utvärdera genomförandet av denna förordning. Kommissionen ska lägga fram en rapport om de viktigaste resultaten av utvärderingen för Europaparlamentet och rådet. Utvärderingen ska omfatta åtminstone en bedömning av
 - a) huruvida de förfaranden som inrättas genom denna förordning effektivt bidrar till målen för denna förordning, särskilt när det gäller tidsfristen för tillståndprocessen och små och medelstora företags deltagande i försvarsberedskapsprojekt,
 - b) tillämpningen av mekanismen för tyst godkännande i alla medlemsstater och dess bidrag till målen för denna förordning.
2. Medlemsstaterna får förse kommissionen med all information som kommissionen kan behöva för att utarbeta den rapport som avses i punkt 1, utan att det äventyrar skyddet av känslig information som är relevant för nationell säkerhet och konfidentialitetskrav. Om kommissionen anser att så är lämpligt ska rapporten åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

Artikel 14

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska endast tillämpas på ansökningar om tillstånd för försvarsberedskapsprojekt som lämnas in från och med den ... [3 månader efter det att denna förordning träder i kraft].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i ... den ...

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande
